

Zij zeggen: God zou Zijn Zoon nooit een gewelddadige dood insturen voor de zonden van de mensheid

Roger Oakland, <http://www.lighthouse trailsresearch.com/blog/?p=15343>, 18 april 2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

“In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade” (Efeziërs 1:7).

“Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem” (2 Korinthiërs 5:21).

Het hart, de kern van het christelijke geloof is gebaseerd op Jezus Christus' bloedstorting op Golgotha als de enige acceptabele plaatsvervangende verzoening voor de zonden van de mensheid. De evangelieboodschap vereist dit fundament. De Bijbel zegt dat het loon van de zonde de dood is - dus zou elk levend mens de straf moeten ontvangen van geestelijke dood omdat niemand van ons zonder zonde is, vermits wij allen geboren zijn met een intacte zondenatuur. Satan haat de evangelieboodschap. Hij begrijpt wat het Evangelie betekent, en zijn agenda is de mensheid te bedriegen opdat zij niet zouden begrijpen en geloven en zo samen met hem het eeuwig lijden ingaan. Alhoewel de Schrift erg duidelijk is over de noodzaak van Christus' dood opdat wij zouden kunnen gered worden, geloven sommigen dat dit God tot een “bloeddorstige barbaar” maakt. Zo'n geloof is ingebed in de structuur van de emergent church en de “nieuwe” spiritualiteit.

“Onbeschaafde barbaarsheid”

Velen in de emergent church beweging zouden heftig bezwaar maken indien iemand hen vertelde dat emergent church leiders niet houden van het Kruis. Sommige emergent church leiders zeggen dat zij van het Kruis houden, maar er zit bij hen een onderliggend thema. Dat zegt dat Jezus' gaan naar het kruis een voorbeeld was van opoffering en dienaarschap dat we zouden moeten navolgen; maar het idee dat God Zijn Zoon een gewelddadige dood zou insturen voor de zonden van de mensheid, wel, dat klopt volgens hen niet met wie God is. Een liefhebbende God zou dat nooit doen! Zo'n gewelddadige handeling zou het Christendom tot een “slachthuisreligie” maken.[1] Liberaal theoloog en pastor van de Riverside Church in New York City, Harry Emerson Fosdick (1878-1969), geloofde dat de leer van de verzoening, waarin “Jezus leed als een plaatsvervanger voor ons” wegens onze zonden, een “onbeschaafde barbaarsheid” is.[2] In zijn boek *The Modern Use of the Bible*, zegt Fosdick dat Jezus' kruisgang zou moeten gezien worden als een voorbeeld van een leven van dienstbaarheid en opoffering en dat dit niet te vergelijken is met “oude dierlijke offers”. [3] In zijn boek *Dear Mr. Brown*, zegt Fosdick:

“Teveel theorieën over de verzoening veronderstellen dat door één enkele hogepriesterlijke daad van zelfopoffering Christus de wereld redde”. [4] Fosdick beëindigt deze verklaring met een uitdrukkelijk “Nee!” Hij houdt met klem vol: “Deze legalistische theorieën over de verzoening zijn naar mijn beoordeling een theologische schande”. [5]

Fosdick beschouwde het idee dat God Zijn Zoon zou zenden om te sterven op een kruis, om onze plaats in te nemen, de basis voor een gewelddadige en bloedige religie. Hij verwierp de bijbelse boodschap van een verzoenend en plaatsvervangend offer. Fosdick was de pastor van Riverside Church van New York City van 1925 tot 1946. Alhoewel hij reeds lang gestorven is blijven zijn ideologieën intact en ze zijn de emergent church binnen gekomen. In oktober 2006 hield Riverside Church de 5de Fosdick Convocation ter ere van hun voormalige pastor. Twee van de meest invloedrijke leraren in de emergent church waren daar als sprekers, om Fosdick te eren: Brian McLaren en Tony Campolo. [6] Zoals ik u zal aantonen, resoneert McLaren de zienswijze van Fosdick met betrekking tot het kruis.

“Valse reclame voor God”

In een interview stelde Brian McLaren het idee in vraag dat God Zijn Zoon een gewelddadige dood instuurde, en hij noemde dat “valse reclame voor God”:

“Een van de enorme problemen is het traditionele begrip van de hel. Want als het kruis in de lijn ligt met Jezus’ leer dan ... is een belangrijke betekenis van het kruis dat het koninkrijk van God niet komt zoals de koninkrijken van deze wereld, door geweld en dwang. Maar dat het koninkrijk van God komt door lijden en bereidwillige offerande. Maar op een ironische wijze zegt de leer van de hel fundamenteel, nee, dat is niet echt waar. God gaat op het eind Zijn weg met dwang, geweld, intimidatie en overheersing, net zoals elk ander koninkrijk doet. Het kruis is dan niet het centrum. Het kruis is bijna een afleiding en valse reclame voor God”.[7]

Wat een buitengewoon voorbeeld van geloof onder de aanval en de consequenties van denken buiten de box. Als McLaren gelijk heeft, werden allen die ooit leefden en geloofden in Christus’ verzoening misleid en hadden zij het fout. McLaren heeft zich de vrijheid genomen om te reconstrueren wat geloof betekent door het verdraaien van de Schrift, of nog erger, precies het tegenovergestelde te zeggen van wat het geïnspireerde Woord van God zegt. Dit is godslastering! McLaren zegt ook:

“En ik hoorde een welbekende christelijke leider iets zeggen zoals dit: Het traditionele begrip zegt dat God ons iets vraagt waarin Hijzelf onbekwaam is. God vraagt ons mensen te vergeven. Maar God is niet bekwaam om te vergeven. God kan niet vergeven tenzij Hij iemand anders straft in plaats van de persoon die Hij zou vergeven. God zegt niet zulke dingen tot u zoals uw vrouw vergiffenis te schenken en dan de hond een trap te geven om uw woede te luchten. God vraagt u om feitelijk te vergeven. En er is een zeker besef, een algemeen begrip van de verzoening die een God presenteert die niet in staat is te vergeven. Tenzij Hij iemand anders trapt”.[8]

“Deze God bestaat niet”

Dit idee van afwijzing van Gods oordeel dat op Jezus Christus werd geplaatst, in plaats van op ons, is niet exclusief voor Fosdick of McLaren. In feite is zo’n afwijzing geïntegreerd in de leringen van vele anderen. In 1991 zei William Shannon (biograaf van katholieke monnik en mysticus Thomas Merton):

“Dit is typisch een patriarchale notie van God. Hij is de God van Noach Die mensen diep in de zonde ziet, Zich berouwt dat Hij hen heeft gemaakt en dan besluit ze te verwoesten. Hij is de God van de woestijn die slangen zendt om Zijn volk te bijten omdat zij tegen Hem murmureerden. Hij is de God van David die praktisch een volk decimeerde ... Hij is de God die de laatste druppel bloed van Zijn Zoon eist, zodat Zijn gerechte woede, opgeroepen door zonde, Hem zou verzoenen. Deze God wiens stemmingen alterneren tussen minzaamheid en vurige boosheid ... Deze God bestaat niet”.[9]

Met andere woorden, volgens Fosdick, McLaren, en Shannon, zou Jezus moeten gezien worden als een model van opoffering om te volgen in onze eigen levens, maar God de Vader te zien als een rechter tegen zonde is geen gepaste kijk op God. Zij die de verzoening afwijzen zien de grootste bedreiging voor hun ketterse zienswijzen in dezen die de Schrift letterlijk en ernstig nemen. Fosdick legt uit:

“Moest je praten tot die fundamentalistische prediker, dan zou hij er ongetwijfeld op staan dat je moet geloven in de “plaatsvervangings” theorie van de verzoening - namelijk dat Jezus leed voor ons, als een plaatsvervanger de straf die ons toekomt voor onze zonden. Maar kan men zich een moderne rechtbank voorstellen, in een beschaafd land, waar een onschuldig man opzettelijk zou gestraft worden voor iemand anders zijn misdaad? ... Plaatsvervangende verzoening ... kwam van ver in de geschiedenis naar hier. Maar nu is het een onbeschaafde barbaarsheid; geen seculier gerechtshof zou dit idee voor een moment tolereren; enkel in bepaalde achterlijke theologieën is ze behouden als een verklaring van de dood van onze Heer. ... Christus’ sacrificieel leven en dood zijn te heilig om fout geïnterpreteerd te worden”.[10]

Dit is een ander volmaakt voorbeeld van hoe de emerging church een leer die ze niet begrijpt verandert in een bespottende tegen de Schrift en Gods reddingsplan. Gods wegen zijn niet onze wegen en te verwachten dat Gods wegen in dezelfde lijn liggen als onze eigen menselijke redeneringen is belachelijk:

“Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten” (Jesaja 55:8-9).

Voormalig katholiek priester Brennan Manning is van grote invloed geweest in de emerging spiritualiteit. In zijn 2003 boek *Above All* (voorwoord door zanger Michael W. Smith) citeert hij William Shannon haast woord voor woord, met betrekking tot de verzoening:

“De god wiens stemmen veranderen tussen minzaamheid en vurige boosheid ... de god die elke druppel bloed trekt uit zijn Zoon zodat zijn gerechte boosheid, opgeroepen door zonde, mocht verzoend zijn, is niet de God die onthuld werd door en in Jezus Christus. En als hij niet de God van Jezus is, bestaat hij niet”.^[11]

“Te sterven voor de zonden van de wereld zag Hij niet als zijn doel”

Marcus Borg is een spreker en de auteur van verschillende boeken, zoals *Jesus and Buddha*, *The God We Never Knew*, en *Reading the Bible Again for the First Time: Taking the Bible Seriously But not Literally*. Zijn denken heeft grotelijks de emerging church en haar leiders beïnvloed.

Borg verklaart in zijn boek *The God We Never Knew* dat zijn zienswijze op God, de Bijbel en het Christendom, veranderd werden toen hij in het seminarie was:

“Ik laat de notie los dat de Bijbel een goddelijk product is. Ik leerde dat het een menselijk cultureel product is, het product van twee oude gemeenschappen: bijbels Israël en het vroege Christendom. Als zodanig, bevatte hij hun begrip en verzekering, geen uitspraken die zowat direct van God kwamen. ... Ik realiseerde me, dat wat ook “goddelijke openbaring” en “inspiratie van de Bijbel” zou betekenen (als ze al iets betekenden), ze niet betekenen dat de Bijbel een goddelijk product was met goddelijk gezag”.^[12]

Deze houding kan zeker verklaren hoe Borg kon zeggen:

“Jezus is haast zeker niet geboren uit een maagd, dacht niet van zichzelf de Zoon van God te zijn, en te sterven voor de zonden van de wereld zag hij niet als zijn doel”.^[13]

Als wat Borg zegt waar zou zijn, dan moeten we Johannes 3:16 verwerpen, welke tekst zegt dat God de wereld zo liefhad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft, en we zouden het thema van de bloedoffers moeten uitwissen dat zo overheersend is doorheen de hele Schrift. In het Oude Testament is het duidelijk:

“Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt” (Leviticus 17:11).¹

Maar Borg verwerpt deze nadruk:

“Wie denkt dat de centrale betekenis van Pasen [opstanding] afhangt van zoiets spectaculairs als wat gebeurde met Jezus' lichaam, mist het wezen van de paasboodschap en riskeert het verhaal te bagatelliseren. Pasen voornamelijk te linken aan onze hoop op een hiernamaals, alsof ons bestaan na de dood afhangt van God die het lichaam van Jezus transformeerde, is het verhaal te reduceren tot een politisch-gedomesticeerd verlangen naar onze overleving na de dood”.^[14]

Wat zit achter deze mindset? Luister hoe één new ager beschrijft wat achter deze gedachtegang ligt:

“Jezus was een historisch persoon, een mens die Christus werd, de Christos. Hij is een eeuwige transpersoonlijke toestand van zijn. Jezus zei niet dat deze hogere staat van bewustzijn, gereali-

¹ Zie bv. ook Hebrëeën 9.

seerd in hem, alleen het zijne was, voor altijd. Evenmin vroeg hij ons hem te aanbidden. Veeleer riep hij ons op hem te volgen, in zijn stappen, te leren van hem, van zijn voorbeeld”. [15]

Fosdick zou hiermee instemmen. Wanneer hij zegt: “Christus’ opofferende leven en dood zijn te heilig om zo fout begrepen te worden”, bedoelt hij dat Christus een voorbeeld is om nagevolgd te worden, niet een onschuldig offer voor onze schuld en daaruit lofprijzing en aanbidding waardig. Satan wil wanhopig aanbeden en vereerd worden als God. Hij haat alles waar Jezus’ dood voor staat. Jezus Christus, God in het vlees, kocht met Zijn eigen bloed de levens van dezen die geschreven zijn in het boek des levens. De Bijbel zegt: “En bijna alles wordt volgens de wet door bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats” (Hebreeën 9:22), en ook: “Maar nu is Hij bij de voleinding van de eeuwen eenmaal geopenbaard om de zonde teniet te doen door Zijn offer” (Hebreeën 9:26). Moeten wij deze Schriftplaatsen afwijzen, en ook andere die spreken over de verzoening omdat ze ons niet logisch klinken? De Schrift vertelt ons dat het vleeselijke verstand in vijandschap is met God. Het is nodig dat wij erkennen dat de Bijbel Gods openbaring is van Hemzelf aan de mens. De Bijbel is onze finale gezagsbron, en wij moeten de waarheid van zijn leer aanhangen.

“Hierin is de liefde, niet dat wij God lief hebben gekregen, maar dat Hij ons liefhad en Zijn Zoon zond als verzoening voor onze zonden ... En wij hebben gezien en getuigen dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Zaligmaker van de wereld” (1 Johannes 4:10, 14).

Eindnoten:

1. Beka Horton, *Church History and Things to Come* (Pensacola, FL: Pensacola Christian College, 1997 printing), p. 156.
2. Harry Emerson Fosdick, *Dear Mr. Brown* (New York, NY: Harper & Row, Publishers, 1961), p. 136.
3. Harry Emerson Fosdick, *The Modern Use of the Bible* (New York NY: The Macmillan Company, 1924), p. 230.
4. Harry Emerson Fosdick, *Dear Mr. Brown*, op. cit., p. 135.
5. Ibid., p. 134-135.
6. Riverside City Church, New York City, <http://www.the.riversidechurchny.org/getinvolved/?fosdick-speakers>.
7. Interview by Leif Hansen (The Bleeding Purple Podcast) with Brian McLaren, January 8th, 2006); Part I: <http://bleedingpurplepodcast.blogspot.com/2006/01/brian-mclaren-interview-part-i.html>; Part II: <http://bleedingpurplepodcast.blogspot.com/2006/01/interviewwith-brianmclaren-part-ii.html>).
8. Ibid., part II.
9. William Shannon, *Silence on Fire* (New York, NY: The Crossroad Publishing Company, 1995 edition), pp. 109-110.
10. Harry Emerson Fosdick, *Dear Mr. Brown*, op. cit., p. 136.
11. Brennan Manning, *Above All* (Brentwood, TN: Integrity Publishers, 2003), pp. 58-59.
12. Marcus Borg, *The God We Never Knew* (New York, NY: HarperCollins, First HarperCollins Paperback Edition, 1998), p. 25.
13. Ibid.
14. Marcus Borg, “Easter About Life, Not Death” (*Washington Post/Newsweek* “On Faith” column, April 7, 2004, <http://newsweek.washingtonpost.com/onfaith>).
15. John White, (*Science of Mind*, September 1981), p. 15